

Sygn. akt II K 304/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Wojtowicz

Protokolant: Edyta Sieniawska

przy udziale Prokuratora: Joanny Ślusarskiej – Stopy

po rozpoznaniu w dniach 01 czerwca 2017r., 22 czerwca 2017r. i 3 sierpnia 2017 r. sprawy karnej

R. W. (1) s . S. i H. z d. K., ur. (...) w K., zam. L. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 stycznia 2017 roku w miejscowości L. woj. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 20 października 2010 roku znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. (1,08 mg/l, 1,17 mg/l, 0,97 mg/l, 0,73 mg/l i 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem m-ki P. o nr. rej. (...) w ruchu drogowym przy czym czynu zarzucanego mu dopuścił się będąc uprzednio karany na mocy w/w wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie 01.10.2013 roku do 01.10.2014 roku

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego R. W. (1) za winnego popełnienia opisanego wyżej czynu, przy czym przyjmuje, że stanowi on przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk

skazuje

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym

III. na zasadzie art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na zasadzie art. 624§1 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków związanych z postępowaniem i obciąża nimi Skarb Państwa, a nadto odstępuje od wymierzenia oskarżonemu opłaty.

Sygn. akt II K 304/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 3. sierpnia 2017r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

-w dniu 21.01.2017r. w godzinach od ok. 11.00 do ok. 16.00 oskarżony R. W. (1) wywoził zwały śniegu z posesji J. G. (1) w L.. W pracy tej używany był pojazd należący do oskarżonego tj. mały (...) nr rej. (...), a kierującym

pojazdem (wobec faktu zatrzymania R. W. uprawnień) był kolega oskarżonego G. S. (1). W późniejszym czasie (ok. godz. 18.30) G. K. (1) wracała swoim pojazdem marki P. (...) do miejsca zamieszkania i poruszając się w kierunku swojego domu zamierzała wykonać skręt w prawo, a następnie jechać łukiem drogi pod górę, lecz zauważyła pojazd ciężarowy, który swoim zachowaniem zmusił ją do zjechania mu z drogi, poprzez skierowanie P. (...) w boczną dróżkę. Pojazd ciężarowy cofał po prostu „wężykiem” do tyłu, a następnie utknął w zaspie po lewej stronie jezdni. G. K. udała się zatem w kierunku domu pieszo, jednak zauważyła wysiadającego zza kierownicy ciężarówki oskarżonego R. W., którego zachowanie wskazywało na nietrzeźwość- „oskarżony praktycznie wytoczył się z szoferki”. W tej sytuacji, powróciwszy do domu G. K. wezwała policję (dowód na powyższe zeznania świadków J. G. k. 66 , G. K. wraz ze szkicem k. 61 i 63). Po wspomnianym zawiadomieniu, na miejsce zdarzenia zostali, przez dyżurnego K. w K., skierowani funkcjonariusze B. K. (1) i M. C. (1)., którzy po przybyciu na miejsce zauważyli ciężarówkę zablokowaną w zaspie, której kierowca próbował „rozbujać” pojazd, aby wydobyć się z zagłębienia. Na widok funkcjonariuszy policji R. W. próbował uciekać, jednak po chwili wywrócił się i wówczas doszło do zatrzymania. W toku czynności oskarżony był agresywny, wrywał się i nie wykonywał poleceń policjantów, jak również wypowiadał słowa agresywne; w konsekwencji został skuty z rękami do tyłu i siedząc na zaspie oczekiwał na przybycie kolejnego radiowozu oraz pojazdu holującego dla celów zabezpieczenia P. (...). W toku dalszych czynności R. W. został przebadany przez lekarza oraz zatrzymany do wytrzeźwienia. W organizmie kierującego, przebadanego na miejscu interwencji, znajdowało się od 1,08 do 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś późniejsze badanie na urzędzeniu stacjonarnym w K. w K., wykazało zawartość alkoholu 0,73 oraz 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (dowód na powyższe: zeznania świadków B. K. i M. C. k. 46 i nast., notatka urzędowa k. 1, protokoły użycia urządzeń kontrolnych wraz z wynikami k. 2-4) . Oskarżony w tym dniu poruszał się samochodem w sposób jawny dla mieszkańców miejscowości, przy czym J. K. – znajomy oskarżonego –z racji nietrzeźwości R. W., w celu uniemożliwienia mu jazdy, na pewien czas odebrał oskarżonemu kluczyki od pojazdu (dowód: zeznania świadka J. K. k. 48). Oskarżony realizował swoje zachowanie pomimo uprzedniej karalności za przestępstwa podobne oraz czyny z art. 244 kk (dowód: karta karna k. 23-24, odpisy wyroków k. 57-60) . Oskarżony odbywał również karę 1-go roku pozbawienia wolności w okresie od dnia 01.10.2013r. do dnia 01.10.2014r., orzeczoną za przestępstwo kierowania w stanie nietrzeźwości tym samym pojazdem P. (...), wyrokiem SR w Krośnie z dnia 20.10.2010r., sygn. akt II K 1156/10 (k. 20). Dowody te są logiczne, zgodne ze sobą i zgodne z doświadczeniem życiowym, dzięki czemu w sposób przekonujący obrazują przebieg zdarzeń oraz przemawiają za tym, że oskarżony R. W. dopuścił się przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony nie przyznał się do winy i w swoim wyjaśnieniach twierdził, że wywoził śnieg wspólnie z G. S., który był kierującym. Według R. W., G. K. widziała tę sytuację bardzo dobrze i potwierdzi, że ciężarówką kierował G. S..

Wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie i stanowią wyraz jedynej w tym momencie możliwości uniknięcia dotkliwych dla oskarżonego skutków ponownego skazania. Wyjaśnienia te nie wytrzymują konfrontacji z dowodami obciążającymi – a w szczególności ze wspomnianymi przez samego oskarżonego zeznaniami świadka G. K.. Relacja bowiem tego świadka jest konsekwentna i obiektywna oraz pozostaje w zbieżności z pozostałym materiałem dowodowym. Oskarżony był zauważalnie nietrzeźwy wówczas gdy wysiadał z szoferki; widząc tą nietrzeźwość kierującego G. K. zawiadomiła policję. Oskarżony w dalszym ciągu pozostawał przy swoim pojeździe i podczas prób wydobywania się z zasy został zlokalizowany oraz zatrzymany przez policjantów, również wówczas był w stanie ewidentnej nietrzeźwości. Wszystkie te czynności miały miejsce już po godz. 18.30, a więc po tym czasie, kiedy oskarżonemu w wywożeniu śniegu miał pomagać G. S. (k.66). Skoro wina oskarżonego przestała budzić wątpliwości przeto należało stwierdzić, iż R. W. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk, a dokładnie w typie kwalifikowanym z art. 178a § 4 kk; oskarżony działał przy tym w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo podobne wyrokiem sygn. II K 1156/10 (k. 20).

Jak już wspomniano oskarżony znajdował się pod bardzo znacznym upojeniem alkoholowym – była to już conajmniej tzw. faza euforyczna; wówczas człowiek posiada już brak krytycyzmu i rozsądnej oceny sytuacji, a także głębokie zaburzenia psychomotoryczne i jest niezdolny do prowadzenia pojazdu mechanicznego, zaś ryzyko wypadku drogowego stukrotnie wzrasta. Po stronie oskarżonego nie istniał jednak krytycyzm, który by go powstrzymał od popełnienia tego przestępstwa, nie istniała u niego obawa przed możliwymi skutkami zagrożenia dla bezpieczeństwa

drogowego ,ani też przed wszczęciem kolejnego postępowania karnego za przestępstwo, za które był już surowo skazywany . Oskarżony jest osobą o dużym doświadczeniu społecznym i życiowym i znał doskonale skutki działania alkoholu. Nie zachodzi jakakolwiek wątpliwość co do poczytalności oskarżonego oraz świadomości popełnienia przestępstwa.

Nie budzi wątpliwości kwalifikacja prawna czynu, przyjęta w wyroku. Zdaniem Sądu przepis art. 178a§4 kk (typ kwalifikowany) odnosi się do treści art. 178a§1 kk i dlatego powinien być zastosowany łącznie z nim, zaś wymiar kary jest określony już na podstawie samego art. 178a§4 kk . Dlatego Sąd dokonał w tym zakresie kosmetycznej korekty w porównaniu z treścią aktu oskarżenia , która nie wpływała na pogorszenie praw oskarżonego.

Oskarżony kierował pojazdem w ruchu lądowym, po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Stopień upojenia alkoholowego R. W. kilkakrotnie przekroczył ustawowy próg określony w art. 115§16 k.k. tj. wartość 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Stopień winy oskarżonego jest bardzo wysoki ,a po jego stronie brak jest jakichkolwiek okoliczności łagodzących. Oskarżony postąpił tak, jak gdyby nic się do tej pory w jego dorosłym życiu nie stało ,jakby nie był w ogóle karany i nie odbywał kary pozbawienia wolności; znowu, będąc jeszcze mocniej nietrzeźwy, kierował pojazdem. Okoliczności te nakazują zastosowanie odpowiedniej sankcji. Przestępstwo z art. 178a§1 i§4 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3-ch miesięcy do lat 5-ciu. Zdaniem Sądu najbardziej pożądany w obecnej sprawie cel zapobiegawczy spełni orzeczona kara 4-ch miesięcy pozbawienia wolności . Oskarżony uporczywie popełnia nowe podobne przestępstwa i nie ma w jego zachowaniu żadnej poprawy, dlatego musi być osadzony w zakładzie karnym, gdyż jedynie wówczas zostanie osiągnięty podstawowy cel wyroku ; oskarżony musi sobie uświadomić, iż jest sprawcą powrotnym , i że w razie podobnych naruszeń porządku prawnego (oraz wogóle popełniania przestępstw umyślnych), będą wobec niego stosowane coraz surowsze sankcje. Cel represyjny spełni wykluczenie oskarżonego z grona kierujących pojazdami mechanicznymi oraz orzeczona nawiązka na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Ukształtowana w taki sposób kara zasadnicza i środki karne, spełnią również swoje cele ogólnoprewencyjne. Jest czymś oczywistym, że społeczeństwo absolutnie przestało tolerować sytuacje nagminnego popełniania przestępstw drogowych z udziałem nietrzeźwych kierowców, choćby ze względu na koszarne statystyki śmiertelności , koszty społeczne związane z leczeniem ofiar wypadków drogowych i z restytucją szkód w mieniu ; orzecznictwo musi wychodzić naprzeciw tym słusznym oczekiwaniom. Oskarżony R. W. okazał się sprawcą niereformowalnym w zakresie poszanowania elementarnych zasad prawa drogowego. Jak twierdził, tyle co spełnił wymagania w zakresie odzyskania uprawnień i osiągnięcia zawodowego prawa jazdy (k.46), a będąc uprzednio skazanym za czyny z art. 178a§1kk, ponownie kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości – takie zachowanie konstytuuje już typ kwalifikowany przestępstwa przewidziany w art. 178a§4 kk, w tym zaś przypadku ,na mocy art. 42§3 kk (obowiązującego w tym brzmieniu od dnia 18.05.2015 r.) obligatoryjne jest orzeczenie środka karnego w postaci dożywotniego zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Właśnie w odniesieniu do takich zachowań, jakie zaprezentował R. W. , ustawodawca przewidział tak surowe unormowania.

O zwolnieniu skarżonego od kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych V wyroku.

z/ odpis wyroku z uzas. dor. oskarżonemu